KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 18 juni 2019

om Kroatiens utkast till integrerad nationell energi- och klimatplan för perioden 2021–2030

(2019/C 297/11)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 ([1]), särskilt artikel 9.2, och

av följande skäl:

(1) Enligt förordning (EU) 2018/1999 ska varje medlemsstat till kommissionen överlämna ett utkast till integrerad nationell energi- och klimatplan som omfattar perioden 2021–2030 i enlighet med artikel 3.1 i och bilaga I till den förordningen. Tidsfristen för de första utkasten till integrerade nationella energi- och klimatplaner var den 31 december 2018.

(2) Kroatien lämnade in sitt utkast till integrerad nationell energi- och klimatplan den 28 december 2018. Inlämnandet av detta utkast till plan utgör grunden och det första steget i en iterativ process mellan kommissionen och medlemsstaterna som ska leda fram till en slutlig version av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna vilka därefter ska genomföras.

(3) Enligt förordning (EU) 2018/1999 ska kommissionen bedöma utkasten till integrerade nationella energi- och klimatplaner. Kommissionen har gjort en heltäckande bedömning av Kroatiens utkast till integrerad nationell energi- och klimatplan och därvid beaktat de relevanta delarna av förordning (EU) 2018/1999. Bedömningen ([2]) offentliggörs tillsammans med denna rekommendation. Rekommendationerna nedan grundar sig på den bedömningen.

(4) Kommissionens rekommendationer får särskilt avse i) ambitionsnivån för målsättningar, mål och bidrag i syfte att gemensamt nå målen för energiunionen och särskilt unionsmålen för 2030 vad gäller förnybar energi och energieffektivitet, samt den elsammanlänkningsnivå som medlemsstaten eftersträvar för 2030, ii) styrmedel och åtgärder som avser mål på medlemsstats- och unionsnivå och andra styrmedel och åtgärder av potentiell gränsöverskridande relevans, iii) eventuella kompletterande styrmedel och åtgärder som kan krävas i de integrerade nationella energi- och klimatplanerna, iv) samverkan och överensstämmelse mellan befintliga och planerade styrmedel och åtgärder som ingår i den integrerade nationella energi- och klimatplanen inom en dimension och mellan olika dimensioner av energiunionen.

(5) När kommissionen utvecklade sina rekommendationer tog den hänsyn till, å ena sidan, kommissionens behov av att sammanräkna vissa kvantifierade planerade bidrag från alla medlemsstater för att kunna bedöma ambitionen på unionsnivå och, å andra sidan, behovet av att ge den berörda medlemsstaten tillräckligt med tid för att hinna vederbörligen beakta kommissionens rekommendationer innan den färdigställer sin nationella plan, och behovet av att undvika risken för att medlemsstatens nationella plan blir försenad.

(6) Kommissionens rekommendationer avseende medlemsstaternas ambitioner när det gäller förnybar energi utgår från en metod som fastställs i bilaga II till förordning (EU) 2018/1999 och som är baserad på objektiva kriterier.

([1]) EUT L 328, 21.12.2018, s. 1.
([2]) SWD(2019) 224.

(7) När det gäller energieffektivitet grundar sig kommissionens rekommendationer på en bedömning av den nationella ambitionsnivån i utkastet till integrerad nationell energi- och klimatplan, jämfört med den kollektiva insatsnivå som krävs för att uppnå unionens mål, med beaktande av den information som i förekommande fall har lämnats om särskilda nationella omständigheter. De slutliga nationella bidragen på energieffektivitetsområdet bör återspegla potentialen för kostnadseffektiva energibesparingar och stödjas av en robust långsiktig renoveringsstrategi för byggnader och åtgärder för att uppfylla energisparkravet enligt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU ([3]). Medlemsstaterna bör också visa att de har beaktat principen om ”energieffektivitet först” genom att särskilt förklara på vilket sätt energieffektivitet ger ett bidrag till ett kostnadseffektivt genomförande av de nationella målen om en konkurrenskraftig och koldioxidsnål ekonomi, en trygg energiförsörjning samt minskad energifattigdom.

(8) Enligt förordningen om styrningen av energiunionen ska medlemsstaterna ge en allmän översikt av vilka investeringar som behövs för att uppnå de mål och bidrag som fastställs i den integrerade nationella energi- och klimatplanen samt en allmän bedömning av källorna till dessa investeringar. De nationella energi- och klimatplanerna bör säkerställa transparens och förutsebarhet i fråga om nationella styrmedel och åtgärder, i syfte att säkerställa investeringssäkerhet.

(9) Samtidigt har kommissionen som en del av den europeiska planeringsterminen 2018–2019 starkt betonat medlemsstaternas energi- och klimatrelaterade investeringsbehov. Detta återspeglas i landsrapporten för Kroatien ([4]) 2019 och i kommissionens rekommendation till rådets rekommendation till Kroatien ([5]) som en del av den europeiska planeringsterminen. Kommissionen har beaktat resultaten och rekommendationerna från den senaste europeiska planeringsterminen vid sin bedömning av utkasten till integrerade nationella energi- och klimatplaner. Kommissionens rekommendationer är ett komplement till de senaste landsspecifika rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Medlemsstaterna bör också säkerställa att deras integrerade nationella energi- och klimatplaner beaktar de senaste landsspecifika rekommendationerna inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

(10) I förordningen om styrningen av energiunionen krävs dessutom att varje medlemsstat tar vederbörlig hänsyn till eventuella rekommendationer från kommissionen i sitt utkast till integrerad nationell energi- och klimatplan som ska lämnas in senast den 31 december 2019 och, om den berörda medlemsstaten inte följer en rekommendation eller en väsentlig del av denna, att medlemsstaten tillhandahåller och offentliggör sin motivering.

(11) I tillämpliga fall bör medlemsstaterna rapportera samma uppgifter i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner, och uppdateringar under senare år, som de rapporterar till Eurostat eller Europeiska miljöbyrån. Användning av en och samma källa och av europeisk statistik, om sådan finns tillgänglig, är också centralt för beräkning av referensscenariot för modeller och prognoser. Användning av europeisk statistik gör att uppgifterna och prognoserna i de integrerade nationella energi- och klimatplanerna blir mer jämförbara.

(12) Alla delar av bilaga I till förordning (EU) 2018/1999 måste ingå i den slutliga integrerade nationella energi- och klimatplanen. I detta sammanhang bör man utvärdera de makroekonomiska konsekvenserna och, i den utsträckning det är möjligt, de hälso-, miljö-, sysselsättnings- och utbildningsmässiga konsekvenserna samt de kompetensrelaterade och sociala konsekvenserna av de planerade politiska styrmedlen och åtgärderna. Allmänheten och berörda aktörer måste konsulteras i utarbetandet av den slutliga integrerade nationella energi- och klimatplanen. Dessa aspekter och andra delar beskrivs i detalj i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som offentliggörs tillsammans med denna rekommendation ([6]).

(13) I den slutliga planen bör man beakta samstämmigheten mellan de olika dimensionerna. Till exempel bör Kroatiens planer om att stärka energisektorn genom att utforska möjligheten att öka produktionen från inhemska kolväteresurser ställas mot strävan efter att uppnå mål rörande dimensionen ”minskade växthusgasutsläpp” och principen om ”energieffektivitet först”. Målen inom ramen för dimensionen ”forskning, innovation och konkurrenskraft” måste fungera som stöd för de planerade insatserna inom energiunionens övriga dimensioner. Andra exempel är inverkan av ökad bioenergianvändning på de redovisade utsläppen och upptagen från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk och av riskerna med klimatförändringar i fråga om energitrygghet.

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).
([4]) SWD(2019) 1010 final.
([5]) COM(2019) 511 final av den 5 juni 2019.
([6]) SWD(2019) 224

(14) Den slutliga integrerade nationella energi- och klimatplanen skulle gynnas av att man närmare behandlar konkurrenskraftsaspekter, särskilt för att omfatta den koldioxidsnåla teknikSektorn, inklusive för att minska utsläppen av växthusgaser i de energi- och koldioxidintensiva industrisektorerna. Mätbara mål för framtiden baserat på detta skulle vara en fördel, tillsammans med styrmedel och åtgärder för att uppnå dem, med lämpliga kopplingar till företags- och industripolitik. Den skulle också gynnas av en bättre samverkan med den cirkulära ekonomin med tonvikt på dess potential att minska växthusgasutsläppen.

(15) Till grund för kommissionens rekommendationer till Kroatien ligger en bedömning av Kroatiens utkast till integrerad nationell energi- och klimatplan som offentliggörs tillsammans med denna rekommendation ([7]).

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS KROATIEN ATT GÖRA FÖLJANDE:

1. Stödja den välkomna ambitionsnivån på en andel förnybar energi på 36,4 % år 2030 som Kroatiens bidrag till unionens mål för förnybar energi år 2030 med detaljerade och kvantifierade styrmedel och åtgärder som är i linje med de skyldigheter som fastställs i Europarlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 ([8]) och som gör det möjligt att i tid och på ett kostnadseffektivt sätt uppnå detta bidrag. Höja ambitionsnivån i sektorn för värme och kyla för att uppnå det vägledande målet enligt artikel 23 i direktiv (EU) 2018/2001 och höja ambitionsnivån för att uppnå transportmålet i artikel 25 i direktiv (EU) 2018/2001. Tillhandahålla fler uppgifter och åtgärder rörande ramarna för att främja egenanvändning av förnybar energi och gemenskaper för förnybar energi i enlighet med artiklarna 21 och 22 i direktiv (EU) 2018/2001.

2. Höja ambitionsnivån för att minska både den slutliga och den primära energianvändningen, med tanke på behovet av att öka insatsnivån för att nå unionens energieffektivitetsmål för 2030. Stödja detta med styrmedel och åtgärder som kan ge ytterligare energibesparingar fram till 2030. Stödja föreslagna styrmedel och åtgärder med en konsekvensbedömning där man uppskattar de förväntade besparingarna och tillhandahåller en realistisk tidsram för genomförande av de föreskrivna åtgärderna.

3. Definiera framåtblickande målsättningar och mätbara mål avseende marknadsintegration, särskilt åtgärder för att utveckla likvida och konkurrenskraftiga parti- och detaljhandelsmarknader, genom att främja konkurrens inom landet och göra framsteg i utvecklingen mot fullt ut marknadsbaserade priser samt genom att ta bort hinder för gränsöverskridande handel.

4. Ytterligare utveckla de nationella mål och finansieringsmål för ”forskning, innovation och konkurrenskraft”, särskilt med anknytning till energiunionen, som ska uppnås mellan i dag och 2030, så att de lätt kan mätas och så att de fungerar som stöd för målen inom den integrerade nationella energi- och klimatplanens övriga dimensioner. Stödja dessa mål med specifika och lämpliga styrmedel och åtgärder, inklusive de åtgärder som ska utvecklas i samarbete med andra medlemsstater, såsom den strategiska EU-planen för energiteknik.

5. Fortsätta regionala samarbetsinsatser kring den nationella energi- och klimatplanen inom ramen för högnivågruppen för sammankoppling av gasnäten i Central- och Sydösteuropa (Cesec). Inom dessa samarbeten skulle man särskilt kunna hantera frågor som rör ytterligare integration på den inre energimarknaden, bedömningar av systemtillräcklighet, rättvis omställning, minskade växthusgasutsläpp och utnyttjande av förnybara energikällor. Utforska den gränsöverskridande potentialen och makroregionala aspekter av en samordnad energi- och klimatpolitik särskilt runt Adriatiska havet i syfte att minska regionens koldioxidavtryck och genomföra en ekosystemstrategi.

6. Utöka sin analys av investeringskostnader och -källor, däribland lämplig finansiering på nationell och regional nivå samt unionsnivå, som för närvarande tillhandahålls för vissa transport- och energieffektivitetsåtgärder, till en allmän översikt över investeringsbehov för att modernisera landets ekonomi genom att nå dess energi- och klimatmål. Även överväga kostnadseffektiva överlåtelser till andra medlemsländer, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 ([9]), som en finansieringskälla.

7. Förteckna alla energisubventioner, särskilt subventioner för fossila bränslen, och vidtagna åtgärder samt planer för att avveckla dem.

([7]) SWD(2019) 224.

([8]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26).

8. Komplettera analysen av samspelet med politiken för luftkvalitet och utsläpp till luft med mer kvantitativ information, som åtminstone omfattar den obligatoriska informationen om de förväntade utsläppen av luftföroreningar inom ramen för de planerade styrmedlen och åtgärderna.

9. Bättre redogöra för aspekter som rör en rättvis omställning, särskilt genom mer detaljerade uppgifter om de sociala, sysselsättningsrelaterade och kompetensrelaterade konsekvenserna av planerade mål, styrmedel och åtgärder. Ytterligare utveckla metoden för att hantera problem med energifattigdom, däribland genom att tillhandahålla en bedömning av antalet och typen av hushåll som befinner sig i energifattigdom för att möjliggöra en bedömning av behovet av ett vägledande mål om minskning av energifattigdomen så som krävs i förordning (EU) 2018/1999.

Utfärdad i Bryssel den 18 juni 2019.

På kommissionens vägnar

Miguel ARIAS CAÑETE

Ledamot av kommissionen